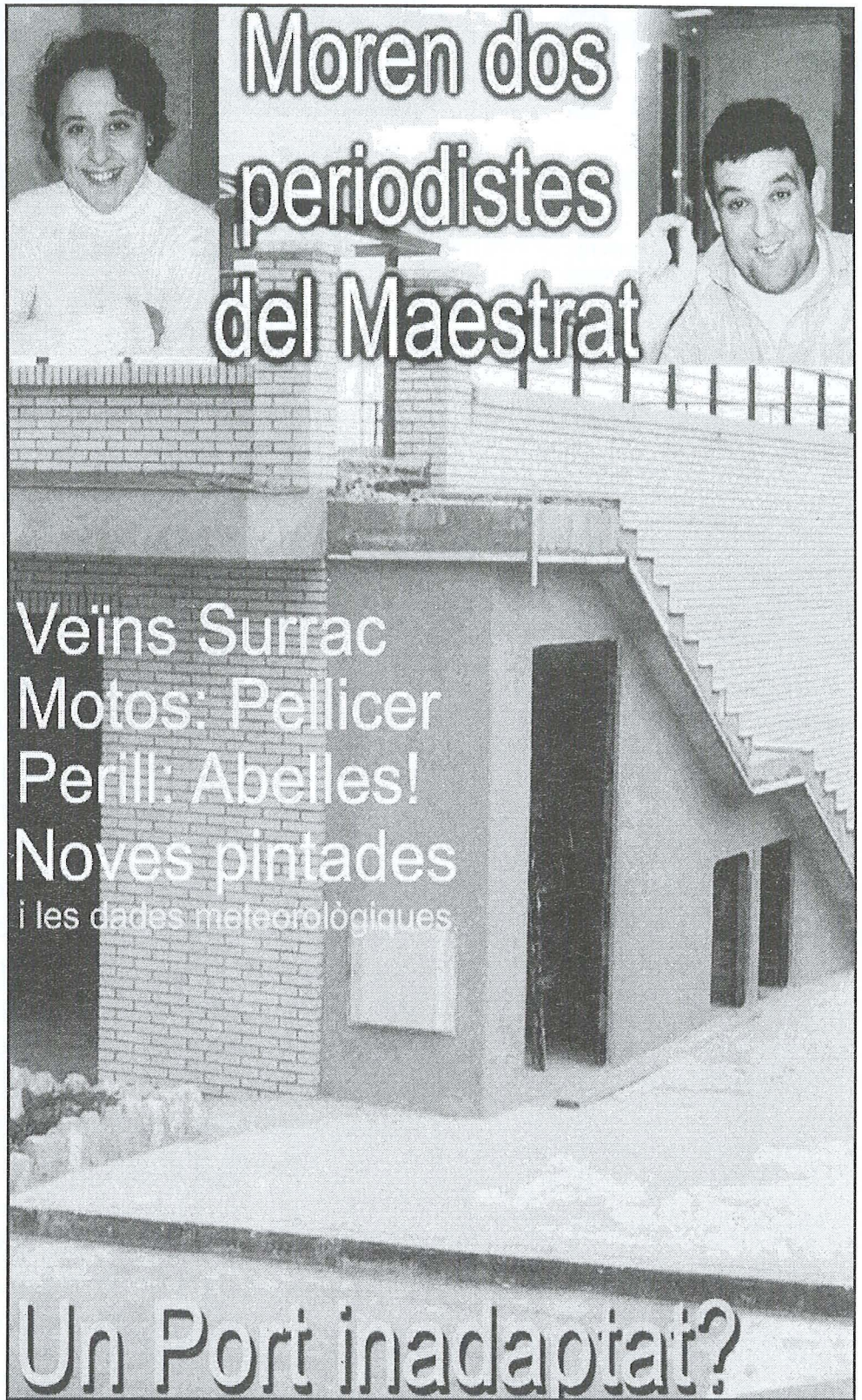

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 12 d'abril de 2002 • Núm. 329 • Any VIII • 0.75 Euros

Moren dos periodistes del Maestrat

Veïns Surrac
Motos: Pellicer
Perill: Abelles!
Noves pintades
i les dades meteorològiques.

Un Port inadaptat?

Diumenge tots a l'excursió de 'Salvem La Tossa'

El veïns del Surrac es mobilitzen

El Carns Ros, entre els millors del País Valencià

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 667.62.25.86
FAX: 964.47.56.98

Enllaç a la xarxa internet:
<http://www.taronjadigital.com>
<http://www.benicarlo.org>
<http://www.vinaros.net>

Directora/ CRISTINA GARCIA**Cap de Redacció/** JORDI MAURA**Consell de Redacció/**

XIMO BUENO
FRANCESC DEL CASTILLO
TONYO FIBLA
JOAN GREGORI
JOSEP M. SAN ABDON
RODOLFO SERRANO

Col·laboradors/

SUSANNA ANGLÉS
PERE BAUSÀ
XAVIER BURRIEL
VICENT FERRER
RAMON PARÍS
GREGORIO SEGARRA

Fotografies/ JORDI MAURA
JOAN CARLES ADELL

**Administració, subscripcions
i publicitat/** 964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL**Dipòsit legal/** CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió.
La responsabilitat de les opinions és de qui
signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret
d'acurçar els textos que sobrepassen les
20 línies. Els articles hauran d'anar signats
amb nom, adreça i número de DNI, encara
que podran aparèixer amb pseudònim.

Dels companys de la premsa a Carlos i Carmen

Quan Carlos i Carmen ens van deixar ens vam quedar perplexos, com tots, preferíem no creure-ns-ho. Era una mala notícia, possiblement la pitjor notícia de la que mai hem informat tots aquells que ens considerem els seus amics i companys de professió.

El buit que deixeu es farà més present quan engeguem la ràdio i no estigueu ahí, quan obrim l'ordinador i no trobem la diària nota de premsa que Carlos Ferrer enviava, puntual, cada matí des del despatx de l'Ajuntament de Benicarló. La vostra feina la féieu magníficament bé, tots aquells usuaris i professionals de la informació us trobarem a faltar a cada roda de premsa, al camp de futbol i a cadascun d'aquells actes en què els periodistes ens hem de multiplicar per estar a totes bandes.

Des de dissabte fins ara els companys i amics de Carlos i Carmen sols hem rebut mostres de solidaritat de tothom que volem fer extensiva a la família dels dos en uns moments tan tristos. I és que qui us coneixia us apreciava en pocs minuts. No cal que us definim com eren d'alegres, bons amics o grans professionals.

Ara heu marxat i segur, que com ací, continuareu estant junts, agafats de la mà passejant com féieu cada cap de setmana en una de les vostres sortides pels pobles del voltant.

De Carlos i de Carmen sols hem après aspectes positius, sobre el tractament de les notícies, sobre el sentit de l'amistat o sobre el necessari companyerisme en un ofici sovint tan poc agraït i complicat. Avui és un dia molt dur per a tots.

Els dies passen, però vosaltres quedareu per sempre en la nostra memòria. Gràcies per ser com sou.

El nou port INCOMPLEIX LA LEGISLACIÓ

JORDI MAURA

El nou port esportiu de Benicarló ha estat construït sense tenir en compte l'accessibilitat al mateix de les persones amb disminucions físiques. El recinte portuari, convertit ara en un complex industrial, esportiu i d'oci arran d'una concessió durant trenta anys a l'empresa Marina Benicarló, S A, acollirà establiments hostalers, cafeteries, geladeries, pubs i diverses botigues. La zona ha sigut construïda amb escales i voreres sense rampes que faciliten l'accés al recinte a disminuïts amb cadires de rodes, una exigència marcada per la Llei de 1998 d'Accessibilitat i Supressió de Barreres Arquitectòniques, Urbanístiques i de Comunicació al País Valencià.

Alguns disminuïts s'han dirigit a aquest setmanari per a denunciar aquest extrem i han manifestat que és "increïble" que el projecte no continga aquests aspectes tan bàsics i obligatoris sobre la normativa d'accessibilitat, una normativa que ha d'haver estat supervisada per l'administració pública municipal que ha de vetllar per l'acompliment de la llei.

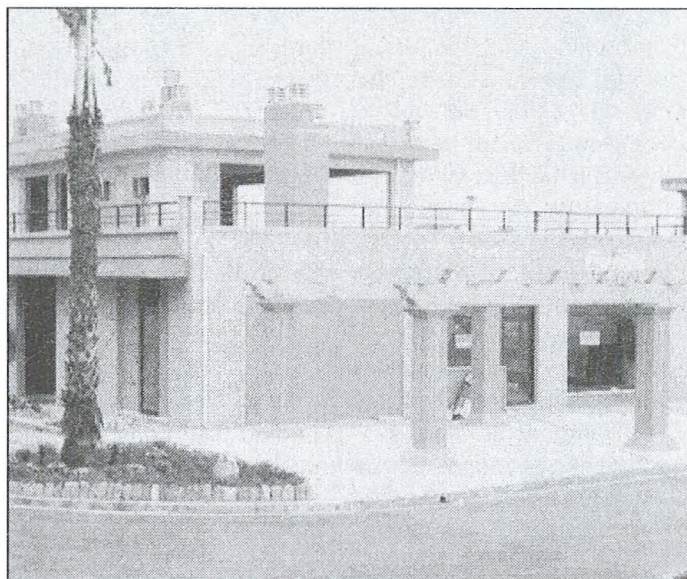
Precisament aquestes lleis i els projectes obliguen el consistori a informar i a exigir llicència en aquelles obres realitzades en el terme municipal de Benicarló "que no sabem si s'ha sol·licitat ni si hi ha els informes pertinents sobre les obres realitzades. En cas de ser la resposta negativa, el consistori hauria d'instar després d'una inspecció que es realitzaren les modificacions corresponents", van assegurar.

Al Maestrat ja s'han donat diversos exemples on espais públics i edificis privats de nova construcció, com el Passeig Marítim de Peníscola que ha sigut sufragat pel Ministeri de Medi Ambient o el propi Port Esportiu de Benicarló han pogut incomplir -o ho han fet clarament- la legislació en aquest sentit. Cocemfe va reclamar el passat any adaptar els accessos a les platges de Peníscola i Benicarló després de les obres. A Peníscola es van concretar obres per valor de més de 20 milions de pessetes per a satisfer les demandes d'aquest col·lectiu de disminuïts físics que encara no han sigut realitzades.

JORDI MAURA

JORDI MAURA

La Veu de Benicarló
un regal per a tot l'any
subscriu-te !!

Disminuïts de Benicarló lamenten que una vegada més es descuide l'accessibilitat per a totes les persones a les noves construccions i que ningú vetlle per l'acompliment de la legislació vigent

Els periodistes Carlos M. Ferrer i Carmen del Peral moren en un accident de cotxe

JORDI MAURA

JORDI MAURA

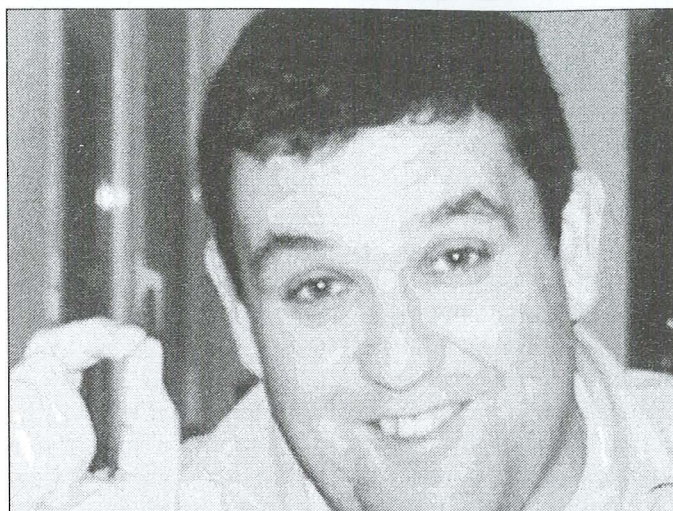
Dos periodistes de la Cadena COPE Vinaròs, Carmen del Peral i Carlos M. Ferrer, van morir el passat dissabte com a conseqüència d'un accident de trànsit quan viatjaven en un turisme per l'A-7, a l'altura del terme municipal de Benicàssim. El succés es va produir sobre les 11.45 h, al punt quilomètric 420, quan l'Opel Astra que conduïen va eixir projectat en col·lidir contra l'inici una de les tanques del lateral de l'autopista, que va fer de rampa. Com a conseqüència de l'eixida del vial el cotxe va arrancar un panell indicatiu i va topar contra una biga de ferro amb cimentació de varies tones, quedant totalment destrossat. Els dos ocupants del vehicle no van sobreviure tot i els intents per reanimar-los efectuats pel personal sanitari desplaçat fins al lloc, on també van acudir els bombers del Parc d'Orpesa i de Castelló.

Carlos Ferrer i Carmen del Peral tenien 27 anys i ambdós eren periodistes de la Cadena COPE Vinaròs. A més de periodista esportiu, Carlos Ferrer exercia des del passat any com a cap del Gabinet de Premsa del

consistori de Benicarló, des d'on va dinamitzar i va informar de l'actualitat municipal a tots els mitjans de la comarca.

Ferrer va ser responsable d'informatius de l'emissora a Vinaròs fins que va ser rellevat per l'altra accidentada. En l'actualitat continuava col·laborant públicament en la presentació d'actes esportius, com la XXX Ronda al Maestrat que es va disputar el passat cap de setmana. També era el porter del Club Handbol Vinaròs, que anava a disputar aquest mateix dia un partit a València. Precisament van aprofitar el viatge per a realitzar algunes compres en aquesta ciutat abans del partit. El soterrament de la parella va ser dilluns amb el funeral de Carlos Ferrer a l'Església de Santa Maria. Dimarts Carmen del Peral va ser despedida pels seus familiars, companys i amics de la seua localitat (Las Rozas) enmig de sinceres mostres de condol. Al soterrament de Carmen del Peral va assistir el director general de la cadena COPE. El president de la Generalitat, Eduardo Zaplana i Francisco Toledo, rector de la UJI van enviar respectius telegrams de condolència.

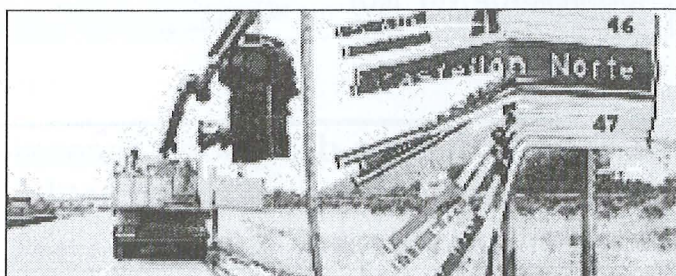
JORDI MAURA

JORDI MAURA

JORDI MAURA

El PAI d'Aiguaoliva Urbana

PREVEU DIVIDIR UNA FÀBRICA DE MOBLES

JORDI MAURA

L'Associació de Propietaris de les partides Riu, Surrac i Aiguaoliva considera inviable la proposta de PAI presentada per l'empresa d'Onda, Aiguadoliva Urbana, una de les dos que opta a desenvolupar 1,7 milions de metres quadrats del litoral benicarlando. Els veïns van reafirmar el seu rebuig a la proposta després de la reunió mantinguda a petició de la urbanitzadora "i al gran desconeixement del preu d'un metre quadrat de terreny a Benicarló, el ritme de creixement de la ciutat o la falta d'un estudi de viabilitat entre altres" per part de l'empresa.

És per això que els propietaris d'aquestes tres partides on hi ha edificacions consolidades i grans terrenys agrícoles sospiten que l'empresa pretén cobrar els costos d'urbanització dels 30 qm de carreteres i traure profit de la situació, deixant els veïns afectats en una situació molt delicada. En el transcurs de la reunió, segons va reconèixer la pròpia empresa, va transcendir que "Aiguadoliva Urbana SA

havia mantingut contactes amb el consistori de Benicarló abans de presentar el PAI".

El programa final que Aiguadoliva Urbana presentarà aquesta setmana al consistori per a la seua exposició pública no respecta la major part de les edificacions actuals, ja que s'han basat en fotografies i en plans dels anys 80. La conversió en urbanitzable suposaria passar el sòl urbanitzable actual de la població, que és de 242.266 m², a 4.716.841 m², una situació que seria, segons la pròpia associació, "ruïnosa per a propietaris i que desequilibraria el mercat de sòl", per la qual cosa els terrenys no es podrien vendre.

Així mateix va transcendir que entre els plans de l'empresa per a la Partida Riu no es contempla el manteniment de les actuals naus de Benicarló Moble 2000, que quedaria dividida en dos en veure's afectada en el seu traçat per una carretera. Aquesta empresa dona treball a més de 100 treballadors i s'ha configurat com una de les més dinàmiques quant a disseny de mobles.

JORDI MAURA

L'Associació de Propietaris de les partides Riu, Surrac i Aiguaoliva considera després de la reunió amb la urbanitzadora "inviable" la seua proposta i sospita que pretén cobrar els costos d'urbanització

La Veu de Benicarló
un regal per a tot l'any
subscriu-te !!

Agenda del cap de setmana

DISSABTE 13

A les 20 h Assemblea de l'A. C. Estel del Collet, a la Caixa Rural.

DIUMENGE 14

Festa Excursió de PAI-Porta organitzada per Salvem la Tossa a la muntanya, amb explicacions i rutes

diverses. A les 9 h des de l'Ajuntament, anant pel Camí Sant Mateu. A les 11h s'iniciarà el recorregut des de punt de concentració a la Tossa. Hi haurà cartells indicatius. (VINE A SALVAR LA TOSSA!!)

CONCURS

LA VEU vol encetar una secció de

participació dels lectors. Una finestra oberta per tal d'expressar la veu i l'opinió de tot Benicarló. La pregunta és 'A quí del poble enviaria vosté a Gran Hermano, i per què?'

Entre les millors respostes rebudes per carta, mail o telèfon es farà un sorteig d'un bonic premi que ja anunciarem

Apareixen noves pintades

RACISTES AL COVENT DE SANT FRANCESC

JORDI MAURA

JORDI MAURA

Noves pintades han aparegut per tot Benicarló en el que pareix la contrarèplica a les realitzades en dies anteriors que al·ludien a la crisi en l'Orient entre el poble palestí i l'estat d'Israel. Els grafitis, de tipus racista, censuren la presència de musulmans a la ciutat i es postulen contra Al.là, en clara referència a les aparegudes a inicis d'aquesta setmana, un succeís que es troba encara en fase d'investigació. Aquestes pintades les han realitzat un mínim de dues persones en edificis privats, pistes esportives i places, afectant fins i tot la recentment restaurada façana del Convent de Sant Francesc, on va intervenir el Departament de Belles Arts de la Universitat Politècnica de València (UPV) i les obres del qual van ser sufragades per la Direcció General de Patrimoni Artístic de la Generalitat Valenciana.

El regidor de Cultura, Francisco Flos, va qualificar aquestes pintades sobre l'edifici franciscà "de

mala fortuna" i va demanar "que cessen aquests atacs entre dos grups que es dediquen a embrutar edificis, com el Convent de Sant Francesc, que tants diners costen de restaurar".

La passada setmana es van produir a Benicarló actes violents com el llançament d'un còctel molotov en la façana del Casal Parroquial de Santa Maria del Mar, pintades antisemites per diversos temples religiosos i pintades antimusulmanes en alguns comerços els propietaris de la qual tenen aquesta ascendència. Membres del col·lectiu musulmà van expressar a LA VEU el seu malestar per aquests fets i van rebutjar que algun compatriota seu haja realitzat aquesta classe d'actes vandàlics. De moment s'investiga la possible existència d'un grup islàmic radical a Benicarló que estiga al darrere d'aquests fets, encara que pren força la hipòtesi que haja sigut un simple grup de gamberros de la zona.

DENÚNCIA

PLANTEM ... BÉ, FOTRE!

En aquest poble als arbres que sol plantar el nostre ajuntament prou sovint els hi passa tota mena de curiositats. Un dia els planten i a l'altre els desplanten, els arranquen, els trequen i un sense fi d'altres barbaritats. Però aquesta de la imatge, sincerament, és guanya el primer premi al despropòsit. Arrancar un arbre del seu lloc a la vorera, suposem del principi del carrer Cesar Cataldo, per a plantar-lo al mateix carrer uns quants metres més avall, però no a la vorera sinó a un clot (un de tants) que hi ha al mig del carrer, ja supera el mínim de la burreria necessària. El regidor de serveis i qui s'encarrega de la jardineria s'han lluit de debó. A veure si és deixen de mirar-se tant el melic i fan alguna cosa de profit. La ineptitud al poder!

LA VEU vol transmetre el condol per la mort dels companys de professió que van morir en accident de transit, Carlos Ferrer i Carmen del Peral.

Abelles al centre

JORDI MAURA

La Policia Local de Benicarló va haver de precintar el passat diumenge una zona lateral del Quiosc Muchola, situat entre els carrers Joan Carles I i Plaça del Mercat Vell, en aparèixer un nombre elevat d'abelles a primeres hores de la vesprada. Segons pareix les abelles havien realitzat un capritxós rusc

entre un xiprer existent i la bústia de Correus d'aquesta placeta.

Davant l'enrenou generat i que va afectar a molts clients d'aquest quiosc i de les terrasses de la zona, els policies van avisar un conegut apicultor de la localitat qui va instal·lar una caixa i la va retirar a la nit, sense majors conseqüències per a la població local.

La primavera ja ha arribat

Sí, acabem de començar una època que a molta gent li canviarà la vida, que permetrà un canvi de temps radical, el dia es farà més llarg, gaudirem de més hores de sol i els turistes envairan la nostra població. I ja hem deixat les Falles del 2002 amb un èxit total de visitants, amb l'esplendor de tots els anys, amb la seva alegria i fogositat que es viu en aquests dies; de segur que l'any vinent en tindrem més gent si en fem bona propaganda. Enhorabona a totes les falles, a les ganadores i en especial als Cremats, que en el seu 3er any ja han aconseguit un premi. També arribà un temps de penitència amb la novena del Crist, tan arraigada a la ciutat; una ciutat tan religiosa es mereix el millor per al futur i així ho desitjem, coses bones per al nostre poble!! Enhorabona a la gent que fa que la ciutat se senta tan aferrada al seu Crist, el que diuen salvador de la ciutat, el de la nostra mar, que tan bell fa el poble. Queda menys per a l'estiu i hem de deixar tot enllestit per tal d'oferir la millor imatge al turista; venen les festes d'agost, turistes al mercadillo, a la nostra platja del Morrongo?

Per tant, millorem la situació del trànsit ja d'una volta per totes, oferim-ne solucions o vials alternatius... Senyalitzem els badens habilitats arreu de la ciutat, que sí estan bé per controlar la velocitat, però moltes vegades són inesperats, sobretot per als que no coneixen la ciutat. Les coses es poden fer a pleret, a poc a poc, però vigilem els nostres joves amb les motos, els que no porten casc, no saben quant es juguen; fem-lo per ells, conciemciem-los a casa i evitarem malsons. Fem menys ús del cotxe quan no siga necessari, i ho agraiem.. Diu Fabra que els camps de golf són necessaris perquè porten turistes, qui pot creure això? Al pas que anem ens quedarem sense aigua i la del transvassament serà només per al golf, una vergonya... quan hi ha més coses importants.. Ara volen ficar més regionals entre Vinaròs i Tortosa, una altra vegada ens volen portar l'ànec, però vinga governants a la feina!! I què ens diuen de la futura estació comarcal? Encara que siguem els vinarosencs qui s'ho munta, no hi ha res dit encara...

J. J. SALÁN

LA VEU

Presentació de les Dames de Penyes

C. P. B

Les Penyes Tararots, l'Arjub, Els Salats, Sector Crític, Mechero, Masclet i Amics de Benicarló, donaran color a l'auditori municipal aquest pròxim 20 d'abril per tal de donar a conèixer les seves respectives dames. L'acte tindrà lloc a

les 19.00 hores en l'Auditori municipal de Benicarló i estarà carregat de sorpreses, tant per a les dames entrants com per al públic assistent. El mantenidor d'aquest any serà el regidor de cultura de l'ajuntament, Paco Flos, fet que reflecteix la bona relació amb l'ajuntament.

ANUNCIS

Per només
pots arribar
tots els be
i benicarla

EL CÒMIC DE XAVIER BURRIEL/ Recordant la banda fava

CARTES A LA DIRECTORA

Projectes del PP

Sra. Directora de LA VEU de Benicarló:

Davant la política de fets consumats que està emprant el nostre govern democràtic del PP, els ciutadans de a peu no tenim altra alternativa que la denúncia i la queixa front a les irregularitats que fan, inclosos, en els seus propis projectes.

Als carrers i places al voltant de l'auditori, que en teoria han de ser per a vianants, han hagut de llevar les faroles per a que els cotxes de un bloc de pisos encara no acabat puguen sortir del parking.

Està clar que els cotxes han de poder entrar i sortir, però per a això s'ha que buscar la millor solució i alternativa. En aquest cas, en hi havia dues molt més lògiques que els nostres polítics no les han volgut considerar.

La qüestió s'agreuja quan tot açò ha passat als

mateixos morros del regidor d'urbanisme i essent coneixedor del problema ja que uns veïns del barri van anar a l'ajuntament a presentar la queixa.

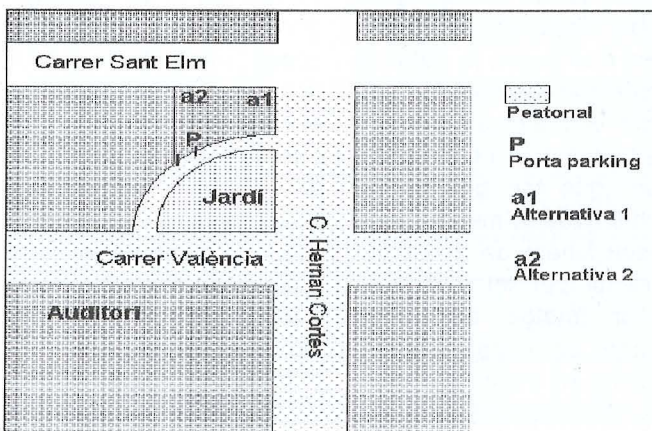
Aquest regidor, va rebre els veïns molt cordialment i els va mostrar els plànols de primer pis. Els veïns van remarcar que això s'havia de veure als plànols de la planta baixa i del parking. En aquest moment el regidor en qüestió va tancar la carpeta i va assegurar que la plaça no es tocaria, que els tècnics ja prendrien les mesures oportunes. (Això es el podem afirmar. El que podem ensar...).

A hores d'ara, ja han llevat les faroles.

Adjuntem el croquis de la plaça i jutge vosté mateix, ja diuen que una imatge val més que mil paraules.

Atentament la salutem.

ALGUNS VEÏNS

laveudebenicarlo@eresmas.com 667.62.25.86 964.47.56.98 Ca
E-MAIL (INTERNET) TELEFON FAX ADRI

Tolito

La setmana passada van aparèixer per les rodalies de la mesquita del carrer Cabanes unes pintades de marcat caràcter antijueu, amb clares intencions provocadores i que deixaven a qualsevol ciutadà àrab resident a Benicarló al centre de la diàna de la culpabilitat. Desconeixo qui van ser els autors però em nego a creure la fàcil i aparent imputació al col·lectiu immigrant àrab però també em costa acceptar que el nivell d'intel·ligència d'un racista militant siga capaç d'or-

questrar aquesta fosca jugada a incitar a la provocació. Quan la sang no puja bé al cervell no a tuma a fer-ho ni per a unes coses ni per a les altres. El que pareix un fet objectiu i contrastable és un diferent tractament que es dona a unes pintades o a unes altres. La frase que sentència "MOROS pot estar exposada mesos i mesos sense que ningú es digne a fer desaparèixer. Una altra que explica "PP=(qualsevol cosa negra que us passe pel cap)" p

s 3 euros
ar a
enicarlandos
anes

Anuncia't

sal Municipal, Sant Francesc, 95 Bló
EÇA CIUTAT

per
an la
cos-
oses
x ser
és el
na a
Una
NO"
esos
er-la
cla-
ativa
porta

adjunta al funcionari que s'enca-
rrega d'esborrar-la. En canvi, les
pintades de la setmana passada
fins i tot han eixit publicades a la
premsa local més colorista i gràfica,
per si algú no les havia vist. Han
sigut allò que s'anomena 'notícia'.
Llàstima que quan fa un temps
quatre atrofiats mentals intentaren
cremar la mesquita, els ara intrèpids
periodistes locals no arribaren a
temps de fer la foto i trigaren més
de dues setmanes a treure una petita
crònica de rutina.

LA VEU DEL LECTOR

Senyora Garcia

AIXÒ és el que vaig saber llegir a l'anterior número de la seua revista, el 328.

No seré jo qui li diga com ha de fer les portades ni quin és el tema més destacat de la setmana (dues setmanes), però vull pensar que no n'hi ha per a tant. Si cada vegada que apareixen pintades pel poble els ha de fer el mateix cas, estem ben llestos. Em molesta que elements incontratats que s'amaguen en la foscor de la nit es dediquen a embrutar les parets del poble amb frases que ni ells entenen. La capacitat del seu cervell és inversament proporcional a la magnitud de la tragèdia que es viu a l'Orient Mitjà. El tractament informatiu em sembla prou bo, però no m'agrada això que el racisme torna a brotar. Ha brotat alguna vegada? És més, es pot considerar això un brot de racisme? Penso i desitjo que tot plegat no passarà d'uns quants actes vandàlics fruit del poc senderi d'un grupet de brètols.

Continuen apareixent fotos i més fotos -amb la contrastada qualitat que ja ens té acostumats la seua publicació- que no ens expliquen res del que pot esbrinar l'instint del lector. D'exemples en podria posar un bon grapat. A la pàgina sis apareixen tres fotos suposadament relacionades amb la Setmana Santa. A la de més amunt es veu un agent de l'autoritat (?) al costat del sepulcre i a la de baix es veu un munt de gent que ben bé podrien estar celebrant una trobada de dolçainers o el final d'una cursa pedestre. La presència de l'alcalde en un cantonet de la instantània reforça aquestes hipòtesis. A la pàgina 13 apareixen dos fotos més. Qui són? El de dalt és Gerard Lauzier, Joan Lluís Bozzo, Joan Vives o José María Ganzenmüller? El de baix és una mica més fàcil. No és ni Roig Marín ni Febrer Soriano. Tampoc no és ni Mundo ni Flos, així que només ens queden dos noms: Benito Foix o José Luis Guzmán. Potser siga aquest segon. La foto de la pàgina 14 trenca els meus bioritmes. Es tracta de buscar algú? Representa l'esforç

dels jugadors sobre el terreny de joc? Alguna xilen? Algun remat de cap? No. Una graderia amb gent mirant a la càmera, gent mirant cap a la porteria nord, i gent mirant cap a la porteria sud. Aquí es pot veure clarament l'interès que tenen alguns a fer les cròniques del partits de futbol i que estan més pendents de sortir bé a la foto tot mirant la càmera, que de seguir les incidències dels partits.

La millor foto mereix un comentari apart. Ens explicarà algun dia el pelegrí Fibla alguna cosa de les imatges que publica? Aquesta setmana li ha fet goig mostrar-nos el símbol de la mort esculpit a una paret d'algun lloc entre Tardajos i Castrojeriz -o no. Actualment aquesta imatge ha esdevingut en un senyal internacional que indica, bàsicament, perill de mort. Al final del capítol he trobat l'explicació. M'imagino l'alberg ple de gent dormint al mateix temps que fan efecte els fesols en forma de núvol tòxic invisible però fàcilment detectable.

Tinc una curiositat: la bossa que apareix repetidament als anuncis per a que la gent es subscriga, és de regal? Aquesta bossa, és la mateixa que té Pinkie Winkie, el Teletubi de color lila?

Torno a clamar per el retorn de Tolito. No em cansaré mai de demanar-lo, senyora Garcia. Que torne Tolito. Ja son tres setmanes i tinc mono.

Ara veig que n'hi ha un altre que s'ha picat. A més a més signa novament el seu aclariment amb el mateix pseudònim de l'altra vegada. Home, això no es fa, siga valent i done la cara. Jo sóc Jakum de Noruega, li sembla bé?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

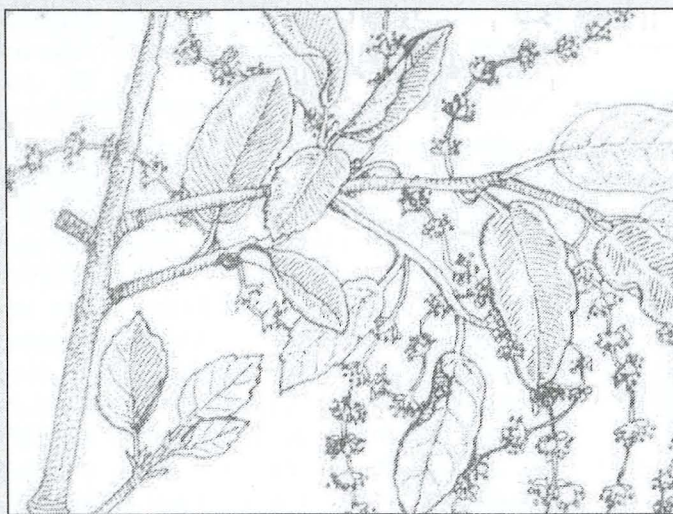
Algú ha provat de llegir la notícia que apareix al peu de les pàgines 12 i 13? Si vosté ha estat capaç de trobar-li el fil i de casar tots els paràgrafs -títol inclòs-, enhorabona, ja pot llegir els jeroglífics egipcis. En cas contrari ha pogut pensar perfectament que L'Estel del Collet ha lliurat les signatures a José Luis Guzmán. Jo també.

ECOLOGIA/ Passejant per La Tossa

Pere Bausà
i Arlandes

Mirant des de Benicarló cap a l'ocàs, veurem els darrers contraforts de la serra de les Talaies i podrem distingir una muntanya amb el cim pla, la Tossa. El seu nom fa referència a aquest tret distintiu. Per la seva posició central i els seus 169 metres -més alt que el Puig de la Nau- és el punt amb millor visibilitat, i més visible, de tot el terme. Darrerament se n'ha parlat molt per la possible construcció d'una macroubanització i un camp de golf en aquest contrada. Hi ha motius més que suficients per a conèixer aquest indret. I de la millor manera, caminant.

Agafarem l'antic camí de Sant Mateu que passa pel costat del camp de futbol municipal. Quan travessem el camí Moliners, entrarem en el Bovalar, partida on es troba la Tossa. Gran part d'aquestes terres fins el segle XIX eren zones de pastura comunal -Ordenances Municipals de 1807- i d'ací el seu nom. Passada l'autopista tindrem al davant la Tossa on són palesos els efectes de l'incendi de l'estiu passat. Deixem la carretera asfaltada que gira a la dreta i seguim amunt per un camí de terra fins trobar-ne un altre a la dreta. Seguim pel costat dels camps dels vivers fins una zona més ampla amb una carrasca molt florida. Que busqui flors acolorides no en trobarà. Són pol·linitzades pel vent i aquest no té ulls. Els carrascars són els boscos que hi hauria en gran part del Maestrat si el paisatge no hagués sigut transfor-

mat per l'espècie humana des de fa molts segles. A la Tossa encara trobarem un bon nombre de carrasques amb port arbori i moltes d'arbustives.

Mirant cap a la muntanya, veurem a l'esquerra una llima amb unes roques blavoses que formen unes capes -estrats- lleugerament inclinats cap al nord. Són calcàries que, de vegades, tenen fòssils de mol·luscos marins. Aquestes roques es formaren fa uns 120 milions d'anys en el període Cretaci quan el que ara és el Maestrat estava cobert per la mar. De la Tossa cap al nord els materials són més terrosos i d'un color clar, són sobretot argiles dipositades fa uns 2 milions d'anys ja en el continent. Les argiles de la plana són rogenques i sedimentades per les rambles i barrancs actuals. Plegaments, trencaments, i les accions de la pluja, rambles, barrancs... han format el relleu actual.

Seguirem una pista que s'enfila cap a una caseta de tir al plat que hi ha dins d'un pinar. Passarem un espès matollar amb cos-

coll, matissa, cepell on hi ha un antic forn de calç. Fins l'arribada del ciment, la calç era el material emprat per fer l'argamassa i també per-emblanquinar les cases. S'obtenia per cocció de pedres de calç -calcàries-. La ubicació del forn s'explica perquè ací hi són les roques i el combustible: la llenya dels matolls, l'anomenada 'malea'.

Podrem observar que els pins cremats no rebroten de soca com fan molts dels arbustos. Les plantes mediterrànies estan adaptades als incendis i segueixen dues estratègies la rebrotada de soca com la carrasca o el coscoll, o l'alliberament massiu de llavors com fan els pins, romer, estepes, argelagues... Aquestes plantes -anomenades germinadores- són afavorides pels incendis molt freqüents i per això són dominants en molts paisatges valencians. Pel mig del pinar trobarem roques tenyides de roig pel líquid retardant amollat des dels avions antiincendis. Els pinars d'aquesta zona foren plantats quan s'abandonaren

els conreus tradicionals.

Continuarem per unes dreces obertes amb la intenció d'urbanitzar la zona passant pel costat de diverses carrasques i ens enfilarem cap a la carena. Des d'allí veurem la vessant nord, amb un pendent molt suau, i amb molt camps de garrofers, oliveres i ametllers. Som a la zona argilosa.

Sortim a la pista que puja de la creu de Pàndols, deixem a la dreta la pirotècnia i ens enfilem cap al cim de la Tossa. Trobem les restes del poblat iber sense excavar, sense estudiar i totalment exposades a la pluja. Hi ha molts arbustos cremats que estan rebrotant, entre ells el margalló, l'única palmera autènticament europea. La vista des d'ací és esplèndida però a "las atalayas" de Peníscola es pot veure el darrer estrall paisatgístic: un edifici de diverses plantes trencant el perfil del relleu. Al terme de Càlig i prop de la Basseta es veuen les grans transformacions citrícoles. Tornem al punt de partida per una senda que va pel mig del matollar de la vessant meridional de la Tossa. És terreny calcari altre cop, terreny pedregós no cultivat. Més avant trobem un altre forn de calç.

La Tossa actual és el producte d'una llarga història geològica, ecològica i humana que ha establert relacions encara visibles entre els diversos elements. La realització del projecte Tossa Golf produiria un paisatge totalment incoherent sense cap sentit ambiental.

CAMÍ DE SANT JAUME/ De Benicarló a Fisterra (19)

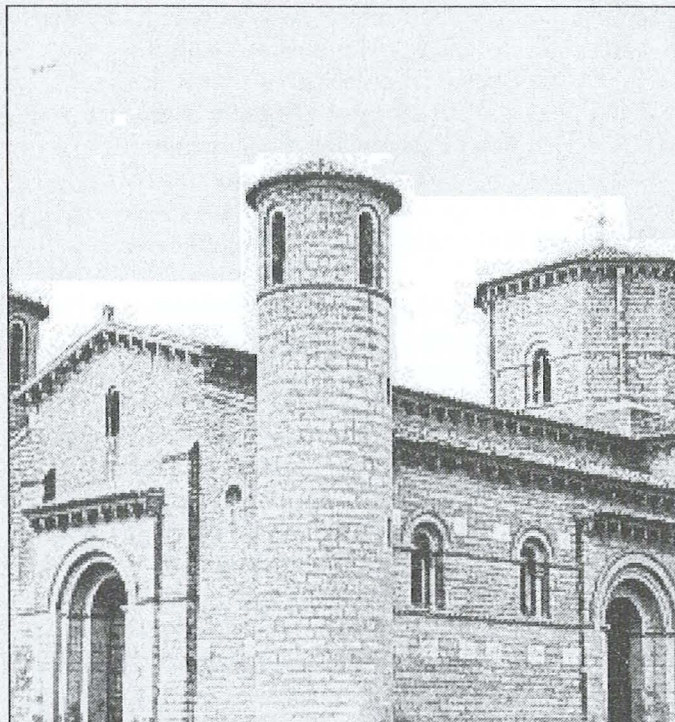
Tonyo
Fibla

07-08 DILLUNS

Castrojeriz - Itero de la Vega - Boadilla del Camino - Frómista - Población de Campos

Ens despertem amb el gregorià que posa el Resti. Quan jo m'aixeco, mou tota la colla que ja hem format. Desdejunem el que ens ofereixen els hospitalers a l'alberg i ens posem a caminar. En tretze minuts fem la pujadeta de Mostelares, ho he cronometrat a posta, la gent té pànic a aquesta pujada (com es nota que no han pujat mai a Fredes). Després de baixar Mostelares comença a sortir el sol i ens fixem com els rostolls van canviant de groc al temps que aquest va pujant. En no res estem a Itero després de parar a fer un trago a la fuente del Piojo no per set sinó per tradició ja que no fa gens de calor. També parem a San Nicolás a segellar i parlar un poc amb els hospitalers.

Comprem a la tenda i seiem al carrer a esmorzar. Quina fresca! Quan estem acabant es presenta Maria, ella sempre ens porta una hora de retard. Nosaltres marxem ja que ens gelem i quedem amb ella a Población.

A Boadilla parem una estona a beure a la casa rural. Després fem la foto reglamentària al rollo i anem a veure l'església que està oberta. El rector ens rep molt amablement i ens explica algunes coses de la pila baptismal i del retaule. Jo no havia entrat mai en aquesta església i està molt bé ja que havia passat de llarg el poble, cal desviar-te uns 300 m., o estava tancada. Per la vora del canal apleguem a Frómista. L'oficina està tancada i segons m'han

dit. Anem a veure San Martín i pregunto per Concha: ja no treballa a l'oficina.

Seguim cap a Población. L'hospitalera, una dona molt major, no està bé ja que ha caigut i s'ha fet mal. Està esperant un taxi i al fill per anar a l'hospital de Palència. Ens segellem i ens dona la clau del l'alberg. Hi ha cuina però no hi ha tenda. Al bar, on dinem amb uns bascos, la qualitat del menjar no és bona.

Un dels bascos es

posa malalt i l'altre passa d'ell. 'Caminamos juntos pero no somos amigos' - va ser la resposta. Truquem al metge de Frómista que es presenta al cap d'una estona. No és res greu, un empatx. Després d'uns massatges als peus de Maria, que és sanadora, lloquem un taxi i anem a sopar a casa Marisa, a Frómista. Allí hi ha un ambient pelegrí molt interessant, la gent està molt animada i eufòrica, pel vi. Ens en fotem un poc d'unes "bruixes" que ronquen molt per la nit i que de ben segur agarren l'autobús. Són les mateixes que vaig veure al sortir de Santo Domingo que portaven el gos amb alforges. Riem molt. Maria, encara que té un espanyol excel·lent, no se n'entera de res, els dobles sentits de les paraules no els capta, a més com som catalans i valencians moltes vegades, inevitablement, parlem en català. Vol que li ho expliquem, però no és el mateix. Al final ella també riu sense entendre massa bé el que estem dient. Després anem a fer una partida al bitllar i a dormir amb el taxi: total 100 duros entre tots.

<http://www.taronjadigital.com>

notícies
humor - juegos
actualidad - chat
informática - foro
gula comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

LLIBRES/

Sobre els àngels

Josep M. San Abdon

Aquest poemari de Tomàs Camacho es troba dividit en dos apartats. El primer porta per títol "De rius i lletres", i és un llarg poema on l'autor associa la seua vida als llibres, cada espai on viu, cada viatge, cada amor, cada experiència vital va associada al fet de llegir, fins al punt que moltes de les estrofes les encapçala amb un obsessiu "llegint", fins i tot arriba a expressar amb un punt d'ironia aquesta passió lectora: "Llegint prospectes de medicaments/ per saber si produiran/ un mal encara més terrible". Llibres i vida van indestriablement units, fins al punt que una cosa no té sentit sense l'altra: "Alternava la vida amb la lectura/ i la vida i la lectura s'anaven fonent en un mateix líquid".

La segona part, "Àngels a terra", és la que dona títol al llibre, i és una visió poètica de la figura de l'àngel, que a tants poetes ha inspirat, com ho demostren les onze cites que encapçalen aquesta part del llibre. En el primer poema expressa certs dubtes sobre el seu encert en la tasca que comença, tot i que ho fa amb ironia, un recurs que està present en una bona part de la seua obra, així en el poema VIII fascinat per la figura de l'àngel li pregunta on li pot enviar un telegrama, en el X se

sent observat per l'àngel, en el XI fa una divertida referència a la paternitat de Sant Josep evocant la figura de Pessoa, o en el XIII on imaginant-se que substitueix un àngel que està en difícil equilibri dalt d'un campanar escriu: "Gran és el perill que corre/ qui és guardià d'una ciutat/ sobre el fil d'una agulla/ amenaçada pels llamps".

¿Per què escriu sobre els àngels? La resposta està en el poema V: "Perquè viuen per les ales/ entre la terra i el cel." Aquest és l'àngel que li interessa al poeta, l'àngel que habita entre els homes, l'àngel que plora del poema IV, o l'àngel que acompanya el ser humà quan ha construït un món que ja no és humà com en el poema VI, o l'àngel que acompanya la tomba de l'amic mort en l'emotiu poema VII, i sobretot l'àngel convertit en home en el poema XIV: "Cansat de viure entre núvols/ l'àngel va baixar a terra".

Però l'àngel li interessa també estèticament, al poema II enveja la bellesa de l'àngel, i en el III elogia la "delicada textura" de les ales de l'àngel. L'àngel apareix al poema XVI com a objecte portador d'inspiració, i en successius poemes s'homenatja Vicente Huidobro, José Ángel Valente, Ángel Crespo i Blai Bonet. Acaba aquesta part del llibre amb un extens

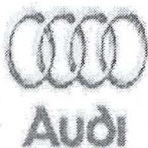

Aquest poemari de Tomàs Camacho es troba dividit en dos apartats. El primer porta per títol "De rius i lletres", i és un llarg poema on associa la seua vida als llibres

i fascinant poema, on els àngels inspiren els pintors i amb una sola paraula defineix la qualitat més destacada de cadascun d'ells.

Erudició, emoció, passió, bellesa, són algunes de les qualitats que trobarem en aquest llibre en el que Tomàs Camacho continua creixent com a poeta.

TOMÀS CAMACHO MOLINA.
ÀNGELS A TERRA.
EDICIONS TRUJAL.
CAMBRILS. 200A

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El dia de l'arbre pel C. E. Xiruca

C. E. XIRUCA

- "Mari, surt aviat, hem d'anar a plantar arbres".
- "Espera't, l'estic posant la jaqueta a Patrici".

Així comença el dia de l'arbre a casa meua, baixarem al carrer, pujarem a les bicicletes, ens reunirem amb l'altra gent davant del Casal Municipal.

Tot seguit marxarem xino-xano cap al camp de tir municipal, dalt de la Basseta del Bovalar, el dia ens acompanya, fins i tot feia calor. Plantarem pins i carrasques, molts dels plantats anys abans havien arrelat i se'ls veia molt llustrosos, altres havien mort, nosaltres agafarem els

poals d'aigua i les aixades i mans a la feina, els xiquets eren els que més disfrutaven, jo en vull plantar un, jo un altre, porta l'aixada, farem un foradet i plantarem el pi, després el regarem, i ara un altre més, així fins un centenar d'arbres.

En acabar, tornarem cap a casa, però en un revolt, l'ván, se'n va anar per la dreuera i s'estampa contra el marge, no passa res, uns quants plors i al cotxe cap urgències. Férem una paraeta a Sant Gregori per fer una cervesa i finalitzar així aquest dia.

Malgrat tot, ens ho passarem molt bé. L'any que ve tornarem a fer-ho.

Adéu.

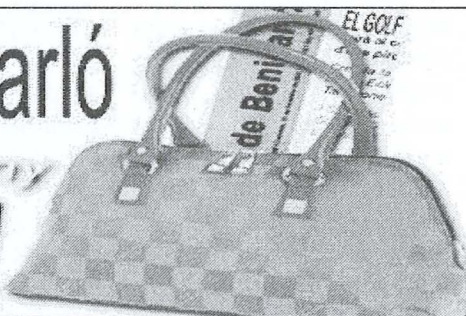
JORDI MAURA

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

7 CARLÓN
Mendez Núñez, 91
Telf. 47 35 44
BENICARLÓ
LA NOSTRA TELE

**ANUNCIA'T PER
TRES EUROS**

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

**COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA**

CÒPIES COLOR

LÀSER DIGITAL

GRÈVOL

Lectures recomanades

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698

De diumenge a diumenge/ Sempre patint

PACO DELCASTILLO I
RODOLFO SERRANO

No en sortirem, no senyor. Hem vingut a aquesta vall de llàgrimes a patir, a ser uns desventurats. Una ingent turba de penalitats va assetjar diumenge passat l'infaust destí del CD Benicarló.

Moments abans d'iniciar-se el partit contra el líder, el Puçol, dia del club, 9 euros l'entrada, es va saber que el màxim goleador de l'equip, Lluç Marqués, havia decidit abandonar la disciplina del CDB. Això de la disciplina, naturalment, és un eufemisme. Abandonats ens vam sentir els incombustibles aficionats que seguim diumenge a diumenge el nostre equip i suposo que, també una mica, es deguera sentir abandonat l'entrenador i la resta de membres de la plantilla. No sé què deguera passar perquè el jove davanter benicarlando prenguera una decisió tan dràstica. Sospito fins i tot que és possible que la raó estiga del seu costat, però, és clar, jo, soci, només vaig saber veure que el club de les meues entranyes no disposava més que de tretze jugadors -porter suplent inclòs- per afrontar un matx de tanta transcendència. Espero, desitjo, que jugador i directiva troben aviat

la solució perquè a hores d'ara Marqués és un dels puntals més fermes del planter.

Fet aquest desagradós però innecessari preàmbul aniré al que he d'anar d'una manera ràpida, concisa i clara: Benicarló, 1 - Puçol, 6. Hom pot pensar que el resultat és suficientment diàfan com per reconèixer la superioritat del rival i callar i esperar temps millors. Doncs, no. El CDB va perdre el seu partit únicament (bàsicament, vinga) per una desafortunada, parcial, sospitosa, perversa, detestable i infame actuació del trio arbitral. El col·legiat, en perfecta conxorxa amb el linier de tribuna, es va encarregar d'estendre-li al Puçol una majestuosa catifa per poder-nos trepitjar i apropar-se encara més a la promoció d'ascens. I compte que el que dic, crega-s'ho, no és de fanàtics descerebrats. Al minut tres del partit el tal Simarro Lucas (així és com li diuen a l'individu) es va inventar una falta a la frontal de l'àrea benicarlanda a conseqüència de la qual va mostrar la targeta roja al defensa local Miguel. Ningú no se'n podia avindre, hom es fregava els ulls i tornava a mirar-s'ho i sí, l'home del

xiulet -panxut, sense forma, amb el criteri clar d'acabar-nos d'enfonsar-ens havia deixat en inferioritat de condicions. Els forasters van treure la inexistència de falta i en un claríssim fora de joc d'un davanter es van avançar en el marcador. A punt va estar la cosa d'esdevenir una trifulca; els aficionats més irats van envoltar l'auxiliar per no haver alçat la bandereta i les manotades a l'aire van passar fregant el rostre inescrutable de l'aprenent de provocador. Ací, no cal dir-ho, es va acabar el partit. El Benicarló va seguir treballant com va poder però abans de la represa una pilota que ens van xutar des de fora de l'àrea va fer un estrany que es diu (vaja, que va botar malament) i va acabar per introduir-se dins la xarxa local.

Tot això, sempre profusament ornat amb targetes inexistents contra els nostres jugadors i amb una permisivitat encomiable del tal Simarro (va arribar a pitjar a tercera però, naturalment, va baixar, quin gau) cap a les pèrdues contínues de temps i les provocacions cap a la grada dels valencianets.

A la represa el senyor Marí se la va jugar i va dei-

xar l'equip amb només tres defenses en avançar Masip la seua posició al terreny de joc. El Benicarló, amb només deu homes, va començar a dominar, a crear ocasions i en una d'aqueixes una matemàtica passada de Caracuel va habilitar el jove i debutant Aparicio (què feia aquest xicot que no jugava al Benicarló?) per aconseguir reduir distàncies. Ja eren nostres. Fins i tot el davanter centre Àlex va fallar un gol sense porter i sense res. L'alegria a la casa dels pobres dura ben poc. En un contraatac ens van marcar el tercer i ens vam enfonsar. La resta del matx seria pura anècdota si no fóra pel martiri continuat de la persecució arbitral.

Abans d'iniciar-se el partit es va guardar un respectuós minut de silenci per la mort de Carlos Ferrer i Carmen del Peral. El Benicarló s'ha apuntat també a la moda i el silenci va estar acompanyat per unes emotives notes musicals.

Diumenge vinent ens juguem mitja temporada al camp del Traiguera. No hi aniré. N'estic tip d'equips d'aquests de poblet que ens consideren el seu principal enemic.

<http://www.taronjadigital.com>

noticias
humor - juegos
actualidad - chat
informática - foro
gula comercial - etc...

TaronjaDigital.com

Revista digital independent de La Plana al Montsià

El Carns Ros, cinqué al País Valencià

JORDI MAURA

C. A. CARNS ROS

Un cop publicats els Rànquings Autonòmics i nacionals de la temporada 2000/01, pel que fa a la classificació per clubs del País Valencià, el C. A. Carns Ros ocupa un lloc destacat en els següents apartats:

PISTA AIRE LLIURE

Categoria Benjamí (masc fem): 2n lloc
Categoria Aleví (fem): 3r lloc
Totes les categories fem: 3r lloc
Total categories masc fem: 5é lloc
En el Rànking nacional l'equip cadet femení: 22é lloc

A més, són molts els atletes que apareixen en els Rànquings mencionats, dels quals anomenem a continuació els més destacats:

PISTA COBERTA RÀNKING AUTONÒMIC

-Nuria Ballester (absolut): Pes (11,31) 4ª abs. Beatriz Ferrando (cadet): Altura (1,56) 16 abs i 1ª cad / Pentatló 1ª cad. Elísabeth Delshorts (infantil): 60 mll (8^o07) 8ª abs i 1ª inf / longitud (5,13) 8ª abs i 2ª inf / Tetratló 1ª inf / 60 mt (9^o7) 3ª inf / Altura (1,46) 3ª inf. Yaiza Zaragozá (cadet): Perxa (2,00) 9ª abs. Laura Esbrí (cadet): Pes (10,47) 3ª cad. Rellou femení 4x200 mll: (1'57"09) 6° abs. Rellou masculí 4x200 mll: (1'44"74) 8ª abs. Fran Sastre (infantil): Perxa (2,00) 2n inf.

PISTA AIRE LLIURE RÀNKING AUTONÒMIC I NACIONAL

Beatriz Ferrando (cadet): Altura (1,61) rècord provincial cadet) Aut. 3ª abs i 1ª cad - Nac. 6ª cad / Exatló

(3.274p) Aut. 1ª cad - Nac. 7ª cad. Elísabet Delshorts (infantil): Longitud (5,23) Aut. 9ª abs i 2ª inf; Nac. 3ª inf. / 80mll (9^o8) rècord autonòmic infantil) Aut. 1ª inf - Nac. 1ª inf / 150 mll (18^o9) Aut. 2ª inf - Nac. 2ª inf / Pentatló (2.813p) Aut. 1ª inf - Nac. 2ª inf / Altura (1,52) Aut. 3ª inf - Nac. 14ª inf. Bea Sorlí (junior): fi Marató (1h 42' 00") Aut. 2^a

jun. Laura Esbrí (cadet): Exatló (3.266p) Aut. 2ª cad - Nac. 8ª cad. Andrea Salvador (aleví): Tetratló (637p) Aut. 1ª ale. Cristina Ferrando (benjamí): Altura (1,00) Aut. 1ª ben / Triatló (483p) Aut. 1ª ben. Bilal Dueib (benjamí): 2000mll Aut. 1° ben. Iñaki Giner (benjamí): 60 mt (10^o4) Aut. 1° ben.

Felicitats a tots i a totes.

Pellicer, al territorial d'enduro

REDACCIÓ

El pilot benicarlando José Manuel Pellicer va haver de conformar-se novament amb el cinqué lloc de la categoria de quatre temps corresponent a la tercera prova puntuable per al Campionat d'Espanya d'Enduro que va tindre lloc dimenge a Navalmarales (Toledo).

Degut a una fisura al dit,

el benicarlando va córrer lesionat, una circumstància que li va impedir frenar i donar gas a la moto correctament als moments claus. La necessitat de puntuar a les poques curses que són puntuables per al nacional el va obligar a eixir al circuit tot i la lesió. El traçat presentava amés greus inconvenients com l'acumulació de fang degut a la pluja, un fet que

va obligar a suspendre una crono prevista. Marc Coma va ser el vencedor de la competició, seguit de Jordi Durán i Kari Tianien, tots professionals.

Amb aquesta darrera prova Pellicer s'assegura el cinqué lloc a la general fins el mes de setembre, quan tornarà a reprendre's el campionat d'Espanya que es troba molt igualat.

Amb motiu de la XXI edició de la Mitja Marató Baix Maestrat que se celebrarà el dia 16 de Juny, el club atletisme Carns Ros convoca:

II CONCURS DE REPRESENTACIÓ PLÀSTICA DE LA MITJA MARATÓ

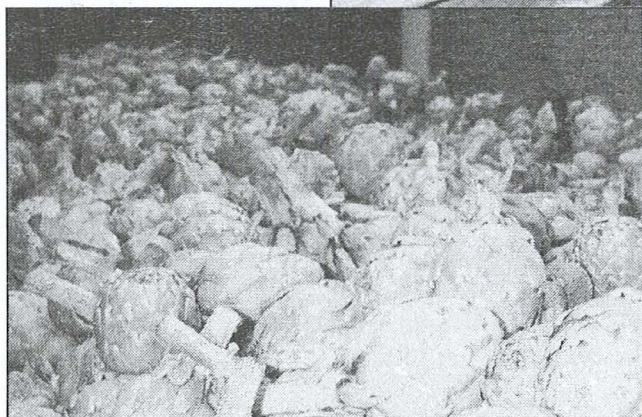
-Bases del concurs: En les Pistes Municipals d'Atletisme i Casal Municipal.
-El termini d'admissió dels treballs finalitza el 10 de maig.

La carxofa acaba

amb resultats positius

JORDI MAURA

La campanya de la carxofa de Benicarló s'ha vist molt beneficiada per les gelades a Múrcia i Navarra. Aquest fet ha provocat que el que anava a ser una campanya, que passés a la història sense pena ni glòria s'haja convertit —sense llançar les campanes al vol encara— en una bona campanya.

A poc més d'un mes per a finalitzar-se el gruix de la campanya carxofera d'enguany, la manca d'estocks de carxofa magatzemats a les indústries conserveres provoca

que els preus pagats als llauradors siguin atractius degut a la menor oferta i baixada de la producció a Espanya. De fet, esta circumstància ha vingut parella a una baixada de temperatures provocada en els darrers dies i que ha endarrerit i regulat el desenvolupament de les plantes, que té en l'actualitat una producció molt dosificada. Les baixes temperatures han estat beneficioses estos dies i les gelades de principi de novembre no van perjudicar tant la

producció com s'esperava, sí en canvi la seua comercialització.

Aquest irregular inici de campanya va deixar una bona tendència en línies globals, tot i que podria haver estat millor. A partir d'ara el paper de la indústria serà fonamental en els mesos d'abril i maig, ja que des d'ara fins al juny la indústria haurà d'envasar tota la producció, de manera que es veurà obligada a comprar a bons preus, sense que existisquen altibaixos ni es puga

especular amb els preus com ha ocorregut en anys anteriors. La carxofa de Benicarló ha començat a veure en la producció d'enguany, a més, els primers resultats de l'estudi de la mortalitat a la planta i ha introduït al 2002 les primeres recomanacions i conclusions de l'estudi realitzat per l'IVIA, la Universitat Politècnica de València, el Centre d'Assaig i la Cooperativa Benihort i el Pla de Millora Genètica introduït enguany sobre les soques.